

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-197(11)/15/16/AK

Warszawa, dnia 22 kwietnia 2016 r.

DECYZJA nr DNR-1/45/2016

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy z kapturem „Anbor” (95% bawełna, 5% elastan), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorców Izabelę Rycerz i Krzysztofa Pełkę, współników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „AN-BOR” s. c. w Piotrkowie Trybunalskim, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorcy usunęli przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. bluzy z kapturem „Anbor” (95% bawełna, 5% elastan), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada solidarnie na przedsiębiorców Izabelę Rycerz i Krzysztofa Pełkę, współników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „AN-BOR” s. c. w Piotrkowie Trybunalskim karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 26 listopada 2015 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi bluzy z kapturem „Anbor” (95% bawełna, 5% elastan) (dalej także jako: „bluza”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorców Izabelę Rycerz i Krzysztofa Pełkę, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „AN-BOR” s. c. w Piotrkowie Trybunalskim.

Bluza z kapturem „Anbor” (95% bawełna, 5% elastan) przeznaczona jest zarówno dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznurowanie i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* (dalej jako: „norma PN-EN 14682:2009”), tj. dla dzieci od urodzenia do 7 roku życia (co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie) jak też dla starszych dzieci i młodzieży w rozumieniu pkt 2.2 normy PN-EN 14682:2009, tj. dla osób w wieku od 7 lat do 14 roku życia (z uwzględnieniem chłopców o wzroście 134 cm-182 cm i dziewcząt o wzroście 134 cm-176 cm). Produkt to dresowa bluza z kapturem w szaro – zielonym kolorze, rozpinana z przodu na zamek błyskawiczny. Bluza posiada wydłużony tył z rozcięciem pośrodku i wycięciem w kształcie odwróconej litery V. Z przodu bluzy naszyte są dwie kieszenie. Na jednostkowej etykiecie dołączonej do produktu zamieszczono m. in. następujące informacje: „Anbor s. c. Izabela Rycerz, Krzysztof Pełka, 97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Balzacka 171, tel. 506 190 269, 691 778 988, artykuł: bluza” oraz informacje o sposobie konserwacji ubioru. Ponadto, na dołączonych do bluzy wszywkach znajdują się: napis „Anbor”, informacje o rozmiarze produktu, jego składzie surowcowym oraz symbole graficzne wskazujące na sposób konserwacji.

W toku kontroli przedsiębiorcy Ireny Górczak, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa „IKA” Irena Górczak we Wschowie, mającej miejsce w sklepie z odzieżą dziecięcą „IKA” przy ul. Niepodległości 23 we Wschowej, inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym ww. bluzę w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) z uwzględnieniem wymagań określonych w normie PN-EN 14682:2009. Stosownie do komunikatu nr 3/2015 z 1 marca

2015 r. Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w sprawie stosowania Polskich Norm norma PN-EN 14682:2009 utraciła aktualność z dniem 30 czerwca 2015 r. Jednakże, z uwagi na fakt, że będący przedmiotem niniejszego postępowania produkt został wprowadzony na rynek polski przed 30 czerwca 2015 r., inspektorzy Inspekcji Handlowej oceniając jego bezpieczeństwo posiłowali się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 14682:2009, a nie wymaganiami określonymi w normie PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej - Specyfikacja* (dalej jako: „norma PN-EN 14682:2015-02”).

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych produktu stwierdzono, że w dole bluzy (od boków) zastosowano sznurek ściągający przechodzący przez tunel i przeznaczony do wiązania z tyłu bluzy. Powyższe jest niezgodne z pkt 3.6.2 normy PN-EN 14682:2009, zgodnie z którym odzież dziecięca nie powinna mieć sznurków ściągających, sznurów dekoracyjnych ani sznurów funkcyjnych, wychodzących na tył ubioru lub przeznaczonych do wiązania z tyłu. Na marginesie zaznaczyć należy, że analogiczne rozwiązania zostały przyjęte również w normie PN-EN 14682:2015-02.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: ZNU.8361.178.2015.UM - k. 1-110 akt kontroli Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 9 grudnia 2015 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorców Izabelę Rycerz i Krzysztofa Pełkę, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „AN-BOR” s. c. w Piotrkowie Trybunalskim (strony postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 grudnia 2015 r. - k. 5 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Następnie, w drodze postanowienia z 11 grudnia 2015 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru wyznaczył stronom postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania powyższego postanowienia na

wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania, wskazując jednocześnie, jakie działania powinny w tym zakresie podjąć i jakie dowody potwierdzające ich podjęcie przekazać. W tym samym postanowieniu Prezes UOKiK wezwał strony postępowania do określenia swej roli w obrocie kwestionowaną bluzą i przekazania listy jej dystrybutorów. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się o informacje na temat liczby bluz posiadanych przez strony postępowania, okresu w którym produkt ten był wprowadzany na rynek oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 11 grudnia 2015 r. – k. 6-8 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 3 grudnia 2015 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK protokół wraz z aktami kontroli przedsiębiorcy Anny Zawodnej, prowadzącej działalność pod nazwą Sklep Odzieżowy JUNIOR + Anna Zawodna w Sulechowie. Ustalenia ww. kontroli, mającej miejsce w sklepie odzieżowym JUNIOR + w Zielonej Górze potwierdziły ocenę bezpieczeństwa kwestionowanej bluzy, tj. wykazały, że produkt ten nie jest bezpieczny.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: ZNU.8361.197.2015.UM - k. 9-26 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 stycznia 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o przeprowadzenie kontroli stron postępowania, mającej na celu ustalenie: ich roli w obrocie produktem, okresu i liczby bluz wprowadzonych na rynek, liczby skarg lub reklamacji dotyczących produktu oraz podjęcia działań naprawczych mających na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez produkt.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 stycznia 2016 r. - k. 28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 lutego 2016 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK protokół i akta z kontroli stron postępowania. W jej toku ustalono, że strony postępowania są wytwórcami bluzy, a produkt ten został wyprodukowany w ilości 150 sztuk w okresie od maja do lipca 2015 r. W tym czasie 144 sztuki produktu

wprowadzono na rynek sprzedano i dystrybutorom. Z uwagi na brak prowadzenia przez strony postępowania szczegółowej ewidencji rozchodu produktu ustalono listę 27 przedsiębiorców, którzy mogli zakupić kwestionowaną bluzę. Z ustaleń kontroli wynikało ponadto, że wszyscy ww. przedsiębiorcy zostali poinformowani przez strony postępowania o stwierdzonych nieprawidłowościach bluzy i konieczności podjęcia działań naprawczych wobec posiadanych przez nich egzemplarzy produktu. Inspekcja Handlowa ustaliła nadto, że 6 sztuk bluz znajdujących się w posiadaniu stron postępowania zostało naprawionych (usunięto z ich konstrukcji sznurki ściągające), a strony postępowania oświadczyły, że nie otrzymały żadnych skarg ani reklamacji dotyczących bluzy, a produkcja tego modelu nie będzie kontynuowana.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: DP.8361.48.2016 - k. 29-42 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 marca 2016 r. Prezes UOKiK poinformował strony postępowania o przysługującym im zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 marca 2016 r. – k. 43 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 28 marca 2016 r. strony postępowania przekazały odpowiedzi uzyskane od 22 dystrybutorów produktu (16 z nich oświadczyło, że nie posiada bluz, a sześciu wskazało, że usunęło sznurki z konstrukcji posiadanych przez nich egzemplarzy bluzy).

Dowód: pismo strony postępowania z 28 marca 2016 r. wraz z załącznikami – k. 44-66 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorcy Izabela Rycerz i Krzysztof Pełka, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „AN-BOR” s. c. w Piotrkowie

Trybunalskim wprowadzili bluzę z kapturem „Anbor” (95% bawełna, 5% elastan) na rynek i są jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK przedsiębiorcy ci oświadczyli, że wytworzyli bluzę będącą przedmiotem postępowania. Powyższą rolę przedsiębiorców potwierdzają również dołączone do produktu oznaczenia.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych produktu nr 4 - k. 23-24 akt kontroli Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2009 (oraz norma PN-EN 14682:2015-02) jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa bluzy z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej bluzy stanowiły wyniki badań organoleptycznych tego produktu, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Stwierdzone w ich toku nieprawidłowości konstrukcyjne produktu w określonych warunkach mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników bluzy. Zastosowanie sznurka ściągającego wychodzącego na tył ubioru i przeznaczonego do wiązania z tyłu, w określonych warunkach może stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci. Podczas typowego zachowania i aktywności dziecka w czasie zabawy np. na zjeździe, huśtawce czy jazdy rowerem może nastąpić zaciągnięcie lub owinięcie się sznurka o wystające elementy ww. sprzętów, co może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, prowadzących do obrażeń ciała użytkowników odzieży.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że bluza nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia jej użytkowników. Przedsiębiorcy będący stronami niniejszego postępowania nie zakwestionowali powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strony postępowania wytworzyły 150 sztuk kwestionowanych bluz, z czego 144 egzemplarze bluz zostały wprowadzone na rynek. W związku z brakiem prowadzenia szczegółowej ewidencji rozchodu produktów ustalono, że wadliwe bluzy mogły zostać sprzedane 27 odbiorcom – dowód: lista odbiorców produktów. Jednocześnie w toku niniejszego postępowania jego strony podjęły działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną bluzę, które polegały na: poinformowaniu wszystkich dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez bluzę, usunięciu sznurków z 6 egzemplarzy bluz będących w posiadaniu stron postępowania oraz przekazaniu oświadczeń 22 dystrybutorów, potwierdzających dokonanie tożsamyh napraw w posiadanych przez nich egzemplarzach produktu lub wskazujących na jego nieposiadanie. (dowód: ustalenia kontroli Inspekcji Handlowej zawarte w aktach znak: DP.8361.48.2016, oświadczenia 22 dystrybutorów produktu). Jednocześnie Prezes UOKiK uznał, że działania naprawcze polegające na usunięciu sznurków ściągających z konstrukcji ubioru są wystarczające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez bluzę, z uwagi na fakt, że jej

konstrukcja uniemożliwia ponowne wprowadzenie sznurków w tunel znajdujący się w bluzie (który jest fabrycznie zaszyty stębnówką).

W związku z powyższym organ nadzoru uznał, że strony postępowania usunęły przyczyny zagrożeń stwarzanych przez bluzę z kapturem „Anbor” (95% bawełna, 5% elastan), co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednakże, w związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż przedmiotowa bluza nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający ją na rynek przedsiębiorcy Izabela Rycerz i Krzysztof Pełka, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „AN-BOR” s. c. w Piotrkowie Trybunalskim naruszyli obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez strony postępowania. Działalność stron postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tych przedsiębiorców na rynek produkty będą spełniały wymagania

bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Należy również podkreślić, iż możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż wobec stron postępowania było już wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące tej samej grupy produktów (tj. odzieży dziecięcej), które również dotyczyło niewłaściwego zastosowania sznurków ściągających w konstrukcji ubioru, a zatem powinny być one świadome ciężących na nich obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (*vide* decyzje Prezesa UOKiK nr: DNR-1/37/2015 z 23 kwietnia 2015 r.). Jednocześnie, z uwagi na uprzednio toczące się postępowanie w zakresie ogólnego bezpieczeństwa odzieży dziecięcej ze sznurkami ściągającymi strony postępowania powinny również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa regulujących prowadzoną przez nie działalność gospodarczą, w tym przypadku z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Powyższe jest tym bardziej uzasadnione, że stosownie do danych widniejących w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) produkcja odzieży stanowi przedmiot przeważającej działalności gospodarczej prowadzonej przez strony postępowania. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść stron postępowania jest fakt, iż wprowadzona przez nie na rynek bluza jest produktem przeznaczonym dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Należy również mieć na uwadze, że naruszone przez strony postępowania w niniejszym postępowaniu wymaganie dotyczące bezpieczeństwa odzieży dziecięcej funkcjonuje długi okres czasu (tj. od 2009 r.).

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji na produkt będący przedmiotem postępowania oraz podjęcie przez strony współpracy z organem nadzoru – tj. przedłożenie dowodów potwierdzających, że zagrożenia stwarzane przez kwestionowany produkt zostały wyeliminowane.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strony postępowania osiągnęły ze sprzedaży 144 sztuk bluz. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki bluzy Prezes UOKiK oparł się na ustaleniach Inspekcji Handlowej, poczynionych w toku kontroli stron postępowania, z których wynika, że stosowały one różne ceny sprzedaży produktu (od kwoty 36,90 zł do kwoty 39,36 zł). W związku z powyższym średnia cena sprzedaży jednej sztuki bluzy uzyskana przez strony postępowania wynosi 38,13 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść osiągnięta ze sprzedaży 144 egzemplarzy bluzy wyniosła 5 491 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez strony postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa Prezes UOKiK władny jest wymierzyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorców do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym

bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronom nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak